

HØRINGSdokUMENT

Forskrift om snøskuterløype, Åfjord kommune

Utlagt til høring i perioden xx.xx.xx

Vedtatt av Åfjord kommunestyre xx.xx.xx i sak xx/xx

Innhold

1	Innledning	3
2	Hjemmelsgrunnlag og formalkrav	4
3	Utredning av løypa	6
4	Beskrivelse av løypa.....	8
5	Overordnede vurderinger - samlet belastning	9
6	Vedlegg	15

1 Innledning

I 2015 ble motorferdselsloven endret slik at kommunene fikk adgang til å etablere rekreasjonsløyper for snøskuter. Åfjord kommunestyre har tidligere fastsatt en midlertidig forskrift for snøskuterløype mellom Stjern og Botnan med varighet fra 01.02.18 til 30.04.20. Denne ble siden forlenget til 30.04.21.

Opprinnelig strakte løypa seg ca. 5 km lenger nordøst og ga da tilgang til fiskevann. Denne delen av løypa ble opphevet av Settefylkesmannen i Møre og Romsdal i forbindelse med klagebehandling.

På bakgrunn av erfaringer med den midlertidige løypa ble ytterligere to løyper foreslått og utredet i 2021. Manglende tilgang til fiskevann var en stor medvirkende årsak til at kommunen igangsatte utredning av nye løypeforslag.

Forslaget fra 2021 la til rette for tre permanente snøskuterløyper i området mellom Stordalen og Momyra, hvorav den ene med god tilgang til fiskevann. I høringsrunden ble det klart at ikke alle grunneierne ønsket etablering av løype på sin eiendom. Som følge av dette og manglende friluftslivskartlegging i tidligere Roan kommune ble løypene ikke tatt til sluttbehandling.

Bakgrunnen for at saken nå tas opp igjen er i stor grad et ønske fra reinbeitedistriktet om å kanalisere snøskuterkjøring vekk fra reinbeiteområdene, slik det oppfordres til i brev fra KMD av 10.05.2024 (vedlegg 6).

Det foreslås nå en løype tilsvarende den som gjaldt i perioden 2018-2021, med en forlengelse østover til Snumpen for å nå fiskevann i området. Løypa er i tråd med reinbeitedistriktets ønsker, og vil bidra til å opprettholde bruken av og kvaliteten i beiteområdene, og sikre at reindrifta sine flyttleier blir opprettholdt over tid.

Oppsummering av utredningen:

Løypa går gjennom friluftsområder registrert som viktig og svært viktig, og skaper noe støy, men anses ikke å komme i konflikt med vinterfriluftsliv. Det er noe negativ påvirkning på naturmangfold innenfor gul støyzone. Dette gjelder i hovedsak leveområder for lirype og storfugl. Påvirkningen er vurdert å være forsvarlig fordi løypa samtidig vil bidra positivt til ivaretagelse av vinterbeiteområder for rein. Den kommer ikke i konflikt med verneområder eller kulturminner og forutsetter ikke terrenginngrep. Løypa påvirker i svært liten grad bolig- eller hytteområder, den anlegges utenfor aktsomhetsområder og blir lite synlig i terrenget.

2 Hjemmelsgrunnlag og formalkrav

2.1 Kommunestyrets myndighet

Kommunestyret fastsetter bestemmelser om bruk av skuterløyper ved å vedta en lokal forskrift med hjemmel i nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 4 a og Motorferdselloven § 4 a.

Ved fastsetting av løyper og bestemmelser om bruk av løyper skal kommunen ta særskilt hensyn til støy, friluftsliv, naturmangfold, bolig- og hytteområder, landskap, kulturminner og kulturmiljø og sikkerhet for de som kjører og andre. Løypene skal ikke legges i nasjonale villreinområder, verneområder eller foreslåtte verneområder. Løypene skal ikke være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften eller kreve terrengingrep.

2.2 Grunneiers tillatelse

Motorferdselloven innskrenker ikke grunneiers rett til å nekte ferdsel over egen eiendom. På samme måte kan ikke kommunen treffe vedtak om snøskuterløype(r) før grunneier har samtykket i at det kan foregå snøskuterkjøring på deres eiendom. Dette gjelder så vel privat som offentlig eiendom. Statskog SF er hjemmelshaver og administrerer grunneierrettighetene i statsallmenningen.

2.3 Løype over innmark

Starten av løypa berører innmark. Kommunens adgang til å fastsette skuterløyper skjer i henhold til lov om motorferdselloven i utmark som ikke regulerer motorferdsel på innmark. I utredningen framgår løypa i kart og forskrift i sin helhet, uavhengig av om de går over innmark eller utmark. Dette er hensiktsmessig for å gi tilstrekkelig informasjon til brukere og berørte, og for å kunne vurdere mulige konflikter og hensyn som skal tas.

2.4 Prosesskrav

Det er kravene i forvaltningsloven kapittel VII som gjelder når kommunen skal utarbeide og vedta snøskuterløyper med bestemmelser. De grunnleggende kravene i forvaltningsloven om utredning, varsling, uttalelse, formkrav og kunngjøring skal være oppfylt.

I tillegg angir bestemmelsen i nasjonal forskrift § 4 a tredje ledd prosessregler som går lenger enn forvaltningslovens grunnleggende krav: Forslaget til snøskuterløyper skal sendes på høring som beskrevet i plan- og bygningsloven § 11-14. Kommunen skal kunngjøre vedtak etter reglene i plan- og bygningsloven § 12-12 fjerde og femte ledd.

2.5 Medvirkning

Å etablere snøskuterløyper krever medvirkning, samarbeid, samråd, offentlighet og informasjon. Det er en forutsetning at berørte interessegrupper som næringsinteresser, herunder reindriftsnæringa, beboerforeninger, grunneiere, turlag og andre friluftsansjoner, miljøorganisasjoner, velforeninger, hytteforeninger og liknende får komme til orde i beslutningsprosessen.

2.6 Høring

Forslag til snøskuterløype skal sendes på høring etter reglene for høring av kommuneplan, jamfør plan- og bygningsloven § 11-14. Dette innebærer at forslaget skal sendes på høring og legges ut til offentlig ettersyn, kunngjøres i minst en lokal avis og gjøres tilgjengelig i digitale medier. Fristen for å gi uttalelse er minst seks uker. Høringsforslaget må inneholde kart som på en forståelig og entydig måte viser hvor løypealternativene er foreslått. Utkast til de kommunale bestemmelsene om bruken av løypene må ligge ved høringen.

2.7 Vedtak

Det er kommunestyret som har myndighet til å fastsette snøskuterløyper på vinterføre. Kommunestyret kan overføre myndigheten til et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer, men kan ikke overføre myndigheten til kommuneadministrasjonen. Det skal fremgå av vedtaket hvordan innkomne uttalelser til forslaget og konsekvensene av snøskuterløyper med bestemmelser har vært vurdert, og hvilken betydning disse er tillagt. Kommunens vurdering av hensyn kommunen plikter å ta, skal også framgå av vedtaket.

2.8 Kunngjøring

Kommunen skal kunngjøre vedtak av kart over snøskuterløyper med bestemmelser som beskrevet for reguleringsplaner i plan- og bygningsloven § 12-12 fjerde og femte ledd. I tillegg gjelder forvaltningslovens krav til kunngjøring i §§ 38 og 39 hvor det blant annet kreves at forskriften kunngjøres i Norsk Lovtidend.

2.9 Klage

Kommunens vedtak om å fastsette snøskuterløyper, inkludert bestemmelsene om bruk, kan påklages av en angitt gruppe privatpersoner, organisasjoner og offentlige myndigheter.

Grunneiere og rettighetshavere, som tomtfestere, til eiendommer i løypenes influensområde kan klage. Sametinget kan klage, det samme gjelder det enkelte reinbeitedistrikt dersom løypene går i eller påvirker områder som brukes av rein. Organisasjoner kan klage dersom interessene de skal ivareta blir berørt. Dette gjelder for eksempel friluftsliv-, naturvern- og snøskuterorganisasjoner, grunneier-, bruker- og velforeninger.

Nabokommuner og statlige og regionale organer kan klage dersom deres interesser blir berørt. Fylkeskommunen og statlige organer slik som statsforvalteren, Vegvesenet, med flere kan klage når interesser som de er satt til å ivareta, blir berørt. Som utgangspunkt kan slike organer klage over tilsvarende forhold som vil kunne gitt grunnlag for innsigelse, det vil si når det gjelder spørsmål som er av nasjonal eller vesentlig regional betydning, eller som av andre grunner er av vesentlig betydning for vedkommende organs saksområder. Støy og andre negative virkninger for lokalt friluftsliv kan være grunnlag for klage.

Forvaltningslovens regler om klage og omgjøring i kapittel VI gjelder. Statsforvalteren er klageorgan, og kan prøve alle sider av saken, jamfør forvaltningsloven § 34.

3 Utredning av løypa

3.1 Krav ved etablering av snøskuterløyper

I tråd med *Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark etc.* § 4 a er temaene opplistet under utredet.

- Verneområder/randområder
- Reindrift
- Terrenginngrep
- Støy
- Friluftsliv
- Naturmangfold
- Bolig- og hytteområder
- Landskap
- Kulturminner og kulturmiljø
- Sikkerhet

Utredningen er oppsummert i kapittel 5 hvor det også henvises til konsekvensutredning av flere av temaene (vedlegg 1).

3.2 ROS-analyse

Det er i tillegg utarbeidet en egen ROS-analyse (vedlegg 2) som legger vekt på tema som representerer en spesiell risiko i forbindelse med tiltaket, herunder ulykker på grunn av topografi, snøskred, usikker is med videre.

3.3 Grunneiere

Løyper kan ikke opprettes før grunneier har samtykket, dette gjelder også festere. Berørte eiendommer vises nedenfor. Grunneiernes tillatelse er innhentet.

Tabell 1 Eiendommer som berøres av løypa:

Gnr./bnr.	Hjemmelshaver	Adresse
21/1	Jørgen Anderas Humstad	Skråfjordsveien 1104, 7170 Åfjord
21/2	Ole Torstein Stjern	Stordalsveien 1754, 7170 Åfjord
21/4,9	Bjørge Kleppe	Stordalsveien 1823, 7170 Åfjord
21/5	Kim Daniel Lillemo Stormo	Postboks 60, 7169 Åfjord
21/8	Ola Stjern	Stordalsveien 1774, 7170 Åfjord
21/10	Rune Stjern	Stordalsveien 1856, 7170 Åfjord
21/11	Jan Stjern	Stordalsveien 1839, 7170 Åfjord
21/14,15	Marthe Stjern	Stordalsveien 1889, 7170 Åfjord
68/1	Statskog SF	Postboks 63 Sentrum, 7801 Namsos
Mnr ukjent	Gnr. 21 bnr. 1-2, 4-5, 8-11, 14-15	

3.4 Innspill til oppstartsvarsel

Det ble varslet oppstart av forskriftsarbeidet 04.03.21, med frist for merknader satt til 02.04.21. Varsel ble sendt høringsinstansene vist i tabell 2. Varsel ble i tillegg sendt alle berørte grunneiere. Alle innspill er sammenfattet og vurdert i vedlegg 3, Innspill til oppstartsvarsel.

Tabell 2 Varslede høringsinstanser

Sentrale høringsinstanser	Lokale høringsinstanser	
Sametinget	Åfjord fjellstyre	Åfjord Næringsforening
Statsforvalteren i Trøndelag	Åfjord Snøscooterklubb	Åfjord Utvikling
Trøndelag fylkeskommune	Fosen Reinbeitedistrikt	Kommunale råd:
NVE Region Midt-Norge	Fosen Naturvernforening	<i>Råd for personer med nedsatt funksjonsevne</i>
Statens vegvesen	Åfjord bondelag	
Mattilsynet Region midt	Åfjord utmarksråd SA	<i>Eldrerådet</i>
Trøndelag politidistrikt	Roan utmarksråd	<i>Ungdomsrådet</i>
Naturvernforbundet Trøndelag	Åfjord jeger- og fiskeforening	
Riksantikvaren	Roan jeger- og fiskeforening	

3.5 Hastighet og kjøretid

Veitrafikklovens bestemmelser om hastighet/fartsgrense for snøskuter i utmark er maks. 70 km/t. Fartsgrense med slede uten passasjer er 60 km/t og fartsgrense med slede med passasjer 40 km/t. Kommunen har anledning til å fastsette lavere fartsgrenser enn dette. Den generelle fartsgrensen er i forskriften fastsatt til 60 km/t.

Det er i to områder bestemt nedsatt fartsgrense av hensyn til støy i nærheten av bolighus og utleiehytte. I disse områdene er fartsgrensen i forskriften satt til 25 km/t. Områder med nedsatt fartsgrense vil skiltes.

I utgangspunktet er skuterløypene tillatt brukt hele døgnet. Kommunen har også anledning til å innskrenke åpningstidene av hensyn til sikkerhet, støy og annet. Det er vurdert at det er behov for innskrenkede åpningstider, og disse foreslås til mellom kl. 09:00 og kl. 22:00.

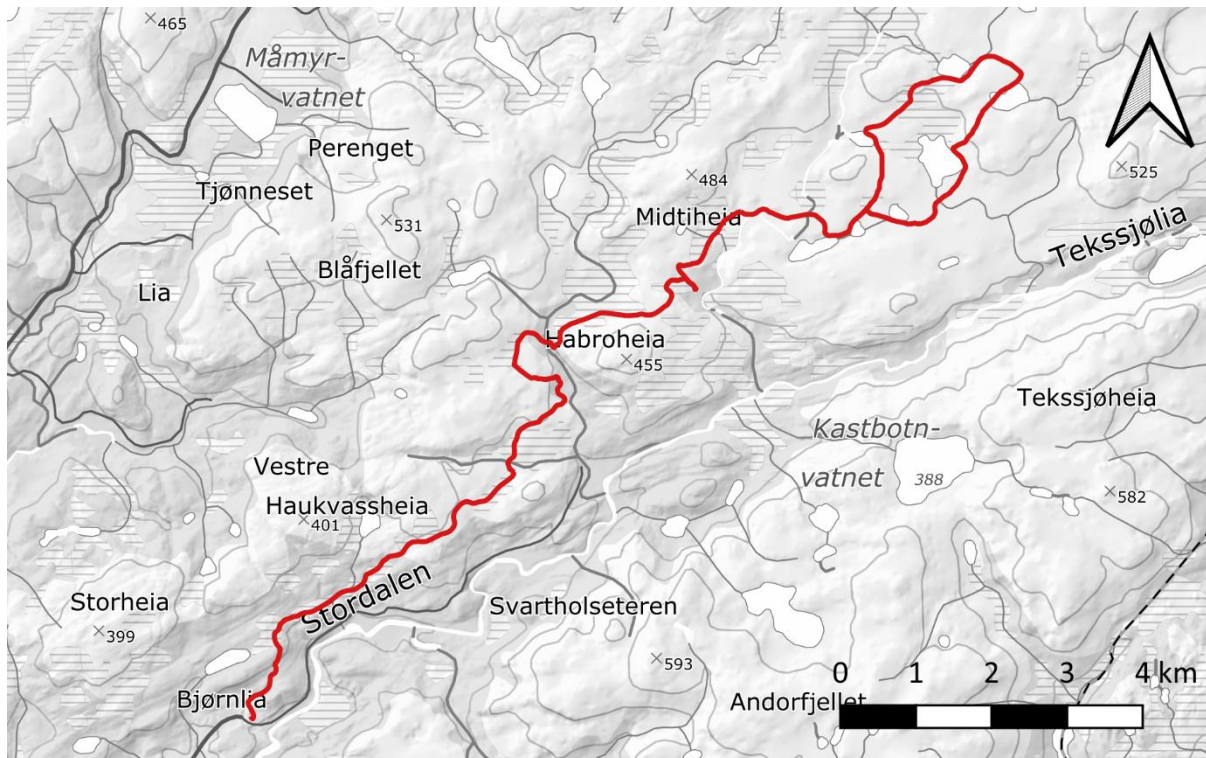
3.6 Brukerbetaling

Forskriften inneholder bestemmelser om at kommunestyret kan fastsette brukerbetaling for løypene. Satser for brukerbetaling fastsettes samtidig med vedtak av forskriften og justeres årlig.

4 Beskrivelse av løypa

Nedenfor følger en beskrivelse av den foreslåtte løypa. For vurdering av utredningstema beskrevet i kapittel 3 henvises til kapittel 5, vedlegg 1, Konsekvensutredning og vedlegg 2, ROS-analyse.

4.1 Løypas utstrekning

Figur 1 Kart over løypa, $M = 1:100\,000$.

Adkomst til startpunktet på løypa er via Stordalsveien (Fv 6328) og videre ca. 500 m langs privat vei frem til parkeringsplass ved Bjørnlia, Stjern. Løypa starter på 110 moh., har høyeste punkt på 455 moh. øst for Snumpen. Løypa går i kupert område og følger hovedsakelig lavereliggende deler av terrenget langs terrasser, dalganger og myrdrag.

Fra parkeringsplassen går løypa over dyrka mark og videre gjennom blandingsskog opp til nordøstsiden av Kvernavatnet. Derfra stiger den svakt opp nordøstover langs flatene med myrdrag og spredt/glissen skog nordvest for Hongdalsbekken. Nord for Litlskurven dreier løypa i nordlig retning opp til ca. 340 moh øst for Finnkråheia hvor den svinger østover, krysser Vestre Skurvelva og går videre østover gjennom åpent landskap. Den går videre på nordsiden av Habroheia til Botnan hvor det er en avstikker sørover til Botnstua. Videre går løypa nordøstover og langs nordsiden av Langvatnet før den deles.

Nordover går løypa så på østsiden av Haivatnet, videre nordøst på sørsiden av Snumpen før løypa vender tilbake mot sørvest på nordsiden og mellom Skurvtjønnin før den igjen treffer delingspunktet. Totalt har løypa i luftlinje en lengde på 22 392 m fra start, om Snumpen og til den treffer seg selv ved delingspunktet.

5 Overordnede vurderinger - samlet belastning

Utredningskrav i henhold til nasjonal forskrift er vist i grønn ramme. I vedlegg 1, Konsekvensutredning (KU), er det gjort detaljerte vurderinger av konsekvenser av løypa for enkelte av temaene opplistet innledningsvis i kap. 3.1. Disse vurderingene er oppsummert under tilhørende tema. Tema som ikke er konsekvensutredet er i sin helhet vurdert nedenfor.

5.1 Verneområder/randområder

Løypene **skal ikke** legges i verneområder eller foreslåtte verneområde.

I randområdet for verneområder **skal det tas særskilte hensyn** fordi motorisert ferdsel kan påvirke verneverdiene innenfor verneområdene.

Naturbase er benyttet til å identifisere eventuelle verneområder som kan berøres av tiltaket. Disse er utredet under tema «naturmangfold» i KU. Selve løypa er lagt utenom verneområder, men Tekssjøen naturreservat ligger delvis innenfor løypas utredningsområde. Løypa anses ikke å påvirke verneverdiene innenfor naturvernområdet eller randområdene. Se KU kap. 5.

5.2 Reindrift

Løypene **skal ikke** legges i nasjonale villreinområder.

Løypene **skal ikke** være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften, det vil si at de ikke skal virke inn på reindriftenes særverdiområder og minimumsområder.

Med særverdiområder menes flyttlei, brunstland, kalvingsland, sentrale luftingsområder, samt områder i og ved anlegg til merking, skilling og slakting. Minimumsbeiter er det årstidsbeitet som begrenser distriktets reintall. Kommunene skal spesielt ta hensyn til viktige vinterbeiteområder.

NIBIOS reindriftskart er benyttet for å kartlegge hvilke særverdiområder som påvirkes.

Reindriftskartene er kun veiledende. Reindriften arealbruk er ikke statisk, og endringer i beitetilgang, snøforhold med videre kan medføre store endringer i arealbruk i enkelte år eller over tid. Påvirkning er utredet under tema «reindrift» i KU, kap. 3.

Løypa berører reinbeitedistriktet Fovsen Njaarke sijte, driftsgruppe nord. Det ble etablert dialog med reinbeitedistriktet før utsending av oppstartsvarsel. På bakgrunn av dette ble en tidligere foreslått løype tatt ut. I sin forhåndsuttalelse stiller reinbeitedistriktet seg positiv til etablering av den foreslåtte løypa så lenge den kan stenges dersom reindrifta har behov for dette.

Det foregår fremdeles en del ulovlig snøskuterkjøring i kommunen. Dette kommer ofte i konflikt med reindriftsinteresser og reinbeitedistriktet ønsker at snøskuteraktiviteten skal kanaliseres til en lovlig vedtatt løype i et område som i minst mulig grad påvirker deres aktivitet.

Det vurderes at påvirkningen på reindriftsinteresser totalt sett vil være akseptabel. Reinbeitedistriktets innspill har blitt hensyntatt, og forskriften åpner for kommunen kan stenge løypa av hensyn til reindrift. Kanalisering av snøskuterkjøring vekk fra reinbeiteområdene, slik det oppfordres til i brev fra KMD av 10.05.2024 vil være et positivt tiltak for reinbeitedistriktet.

5.3 Terrenginngrep

Løypene **skal ikke** medføre synlige permanente spor.

Som terrenginngrep regnes blant annet planering og opparbeiding av terreng i barmarkssesongen, herunder fjerning av store steiner. Rydding av traseer i form av kvisting eller felling av enkelttrær regnes ikke som terrenginngrep. Forbudet er ikke til hinder for klopper eller enkle bruer over bekker der dette er nødvendig av sikkerhetsmessige hensyn. Bruer vil kunne regnes som søknadspliktige tiltak etter plan- og bygningsloven.

Løypa forutsetter ikke terrenginngrep, med unntak av klopper eller enkle bruer over bekker der dette er nødvendig av sikkerhetsmessige hensyn. Terrenginngrep omtales ikke videre i KU.

5.4 Støy

Når det gjelder vurdering av støy er det **særs** **k** **s** **h** **s** **y** **n** **t** **i** **l** **f** **r** **i** **l** **f** **t** **s** **l** **i** **v** **e** **t** **o** **g** **h** **e** **n** **s** **y** **n** **t** **i** **l** **b** **o** **l** **i** **g** **-** **o** **g** **h** **y** **t** **t** **e** **o** **m** **r** **å** **d** **e** **r** **s** **o** **m** **m** **å** **v** **u** **r** **d** **e** **r** **e** **s** **o** **m** **u** **t** **r** **e** **d** **e** **s** **.** Miljødirektoratets veiledningsmateriale med føringer og anbefalinger for hvordan støy skal behandles i planleggingen av snøscooterløyper benyttes.

For friluftslivsområder som kommunen selv har kartlagt og verdsatt som svært viktig eller viktig anbefaler direktoratet at en grenseverdi på 40 dB benyttes.

Det **må vurderes** om det i hele eller deler av løypa skal settes lavere fartsgrenser av hensyn til støypåvirkning i området

Stillhet og ro er viktige kvaliteter ved friluftslivet. Fred og ro handler både om fravær av plagsom støy og om den positive opplevelsen av stillhet.

Støy er utredet under tema «friluftsliv» i KU, kap. 4. Det er på det rene at løypa ikke tilfredsstiller støykravene for friluftslivsområder, da den går gjennom friluftslivsområder registrert som både viktig og svært viktig. Det er imidlertid kun deler av friluftsområdene som vil bli berørt. Med en teoretisk buffersone på 450 m rundt løypa vil den kunne påvirke et område på 37,5 km². De to friluftslivsområdene som påvirkes har et samlet areal på 171,6 km², og dermed kan 21,8 % av dette bli påvirket av støy fra motorferdsel.

Motorferdsel er en integrert del av mange innbyggers måte å bruke naturen på, særlig i sjønære områder. Vinterstid er utgjør også motorisert ferdsel på snødekt mark en viktig del av mange innbyggers friluftsliv, spesielt der det gir mulighet for å komme seg inn til et fiskevann uten å måtte gå på ski. Man kan derfor anta at en del er vant til, og aksepterer, motorlyder når de befinner i naturen. På den annen side er det samtidig også mange som setter pris på det stille friluftslivet.

Til tross for de siste års vindmølleutbygging er det fortsatt mange områder i Åfjord med mulighet til å oppleve stille friluftsliv, og store deler av friluftsområdene som berøres av snøskuterløypa vil fremdeles være støyfrie. Kommunen har svært mange attraktive friluftsområder, og rundt halvparten av landarealet i tidligere Åfjord kommune er registrert som viktig eller svært viktig friluftsområde. Løypa berører i liten grad områder som benyttes av annet friluftsliv vinterstid og det er ikke preparerte skiløyper i nærheten av løypa. En midlertidig snøskuterløype har videre blitt benyttet i fire sesonger i dette området uten kjente konflikter med annen aktivitet i området. Med bakgrunn i dette anses løypa å ha akseptabel påvirkning på umotorisert friluftsliv. For kommunens friluftsområder som helhet vil forringelse av kvaliteten i dette området dermed ha begrenset betydning for hensyn til friluftslivet.

5.5 Andre ulemper for friluftsliv

Friluftslivsområdene der løypene planlegges **skal være kartlagt og verdsatt**.

Betydningen av områdene der løypene planlegges **skal vurderes** opp mot øvrige friluftslivsområder i kommunen.

Løypene **bør ikke** legges i viktige eller svært viktige vinterfriluftslivsområder.

Løypene **bør ikke** legges i store sammenhengende vinterfriluftslivsområder.

Virkninger av skuterløypene for friluftsliv i influensområdet **skal utredes**.

Med influensområde menes området som blir påvirket av etablering av snøscooterløyper, for eksempel det området som blir påvirket av støy.

Friluftslivsområdene i tidligere Åfjord kommune ble utredet etter Miljødirektoratets veileder M-98 for kartlegging og verdsetting av friluftslivsområder i 2014. Vurderingen og verdsettingen ble gjort med utgangspunkt i bruken sommerstid, noe som er en klar svakhet ved kartleggingen og ikke sier noe om verdien av disse som vinterfriluftsområder. I vintersesongen er friluftslivsbruken av disse områdene svært redusert.

Det er ikke identifisert andre ulemper for friluftslivet som gir grunn til å fraråde løypa.

5.6 Naturmangfold

Virkninger av skuterløypene for naturmangfold **skal utredes**.

Løyper med tilhørende rasting **skal ikke** leggers for nære hekkeplasser, hi, spillplasser el. slik at det er fare for at hekking mv oppgis, eller gjennom særlig sårbare eller truede botaniske forekomster der skader på vegetasjon eller markdekke kan oppstå ved lite snødekke.

Virkninger av skuterløypene for naturmangfold i influensområdet **skal utredes**.

Med influensområde menes området som blir påvirket av etablering av snøscooterløyper, for eksempel det området som blir påvirket av støy.

Naturmangfoldloven (nml.) § 7 fastslår at de miljørettslige prinsippene i nml. §§ 8-12 skal legges til grunn som retningslinjer når forvaltningen utøver myndighet som berører naturmangfold, enten dette skjer etter nml. eller andre lover.

Nml. § 8 stiller krav til kunnskapsgrunnlaget beslutningen bygger på. I denne saken er tilgjengelige databaser, slik som Naturbase og Artsdatabankens artskart benyttet og disse anses som tilstrekkelig kunnskapsgrunnlag. Miljødirektoratets veiledningsnotat om naturmangfold og planlegging av snøskutertraseer er også lagt til grunn. I notatet omtales det hvordan kommunene bør ta hensyn til naturmangfold ved planlegging av snøskuterløyper.

Påvirkning på naturmangfold er utredet i KU, kap. 4, hvor terskelen for påvirkning på naturmangfold er satt lavt. De samme støysonene som beskrevet i kap. 5.4 er også lagt til grunn som terskel for når løypa berører naturmangfoldlokaliteter. Løypa berører ikke verneområder, truede arter eller deres funksjonsområder. Deler av løypa går gjennom et funksjonsområder for storfugl og to funksjonsområder for lirype. Utredningen konkluderer med at funksjonsområdet for storfugl de to funksjonsområder for lirype blir forringet som følge av støy. Artene som påvirkes er vanlig forekommende i området og ikke registrert som truet eller nær truet. Som følge av dette er virkningen av snøskuterløypa på naturmangfold vurdert som noe negativ.

Storfugl er som art vurdert som livskraftig (LC) og finnes over hele landet. Artens viktigste leveområde er skog, gjerne gammel granskog. Den påvirkes derfor negativt av hogst. Ferdsel og støy kan også ha negativ effekt på storfugl, spesielt i paringstiden på våren. Løypa er lagt slik at den unngår kjente spillplasser, men disse blir liggende innenfor buffer-sonen for støy på 450 m. Det er ellers registrert en rekke spillplasser i området mellom Stordalen og Norddalen som i liten grad påvirkes av ferdsel og støy. En overordnet vurdering av økosystemtilnærming og samlet belastning tilsier med bakgrunn i dette at den samlede belastningen på arten vil være akseptabel, jf. nml. § 10.

Lirype (LC) er ikke lenger på rødlista, men kan være sensitiv for forstyrrelser, spesielt om vinteren som er en utsatt periode og begrensende for rypebestandenes størrelse. Fjellområdene rund Dåpma og Storheia, som omfatter store arealer i kommunene Åfjord, Osen og Namsos har svært gode forhold for lirype og mange funksjonsområder for arten. Disse påvirkes i liten grad av ferdsel og støy. En overordnet vurdering av økosystemtilnærming og samlet belastning tilsier med bakgrunn i dette at den samlede belastningen på arten vil være akseptabel, jf. nml. § 10.

Etter kommunens vurdering foreligger det tilstrekkelig kunnskap om naturmangfoldet og virkninger på naturmangfoldet. Føre-var-prinsippet kommer dermed ikke til anvendelse, jf. nml. § 9. For å unngå og begrense skader på naturmangfoldet skal det benyttes miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder, jf. nml. § 12, og i henhold til nml. § 11 skal tiltakshaver skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet, dersom dette ikke er urimelig ut fra tiltakets og skadens karakter. Kommunen vurderer at etablering av løypa ikke kan gjennomføres slik at naturmangfold ikke blir skadelidende, men at hensynet til naturmangfold må veies opp mot hensynet til reindriftas behov for å bevare gode vinterbeiter for tamrein ved å kanalisere ulovlig snøskutertrafikk vekk fra disse. I tråd med føringene i til brev fra KMD av 10.05.2024 (vedlegg 6) er dette hensynet vektlagt særskilt.

Med bakgrunn i ovennevnte vurderer kommunen at virkningen for naturmangfold er forsvarlig.

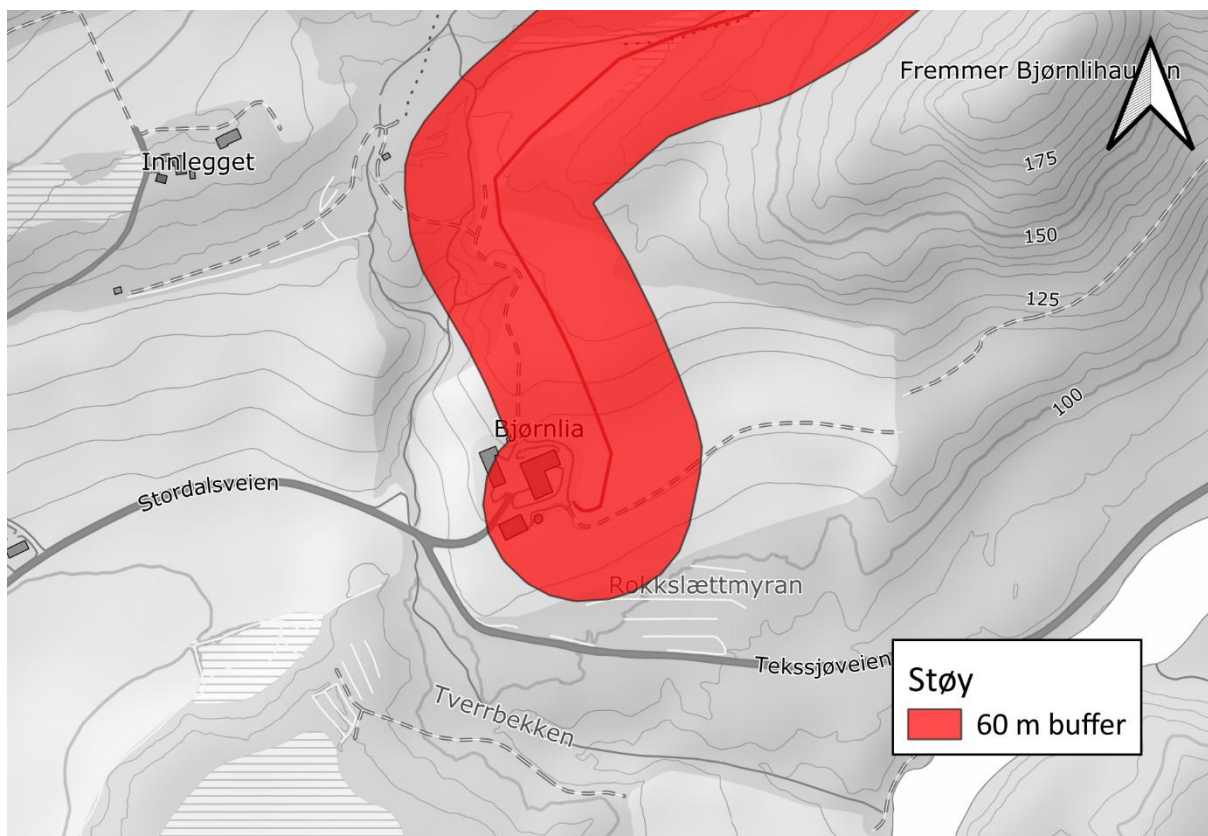
5.7 Bolig-/hytteområder

Løypene **skal ta hensyn** til påvirkninger på bolig- og hytteområder og annen sensitiv bebyggelse ut fra hensyn til sikkerhet, forstyrrelser og støy. For hytter, boliger og annen støyfølsom bebyggelse anbefaler direktoratet at en grenseverdi for støy på 60 dB benyttes.

Løypa berører en boligeiendom og en utleiehytte som begge blir liggende innenfor Miljødirektoratets veiledende minsteavstand på 60 m fra boliger, hytter og annen støyfølsom bebyggelse. Dette gjelder tomannsboligen i Bjørnlia (Stordalsveien 1889 og 1891) vist i Figur 2, samt Botnstua som driftes av Fjellstyret.

I nærheten av de berørte boenhetene fastsetter forskriften lavere hastighet (25 km/t) for å redusere støybildet. Redusert hastighet vil gjelde på strekningen Stjern til Haukavatnet og på avstikkeren til Botnstua. Ettersom løypene forutsetter tillatelse fra alle berørte grunneiere vil en tillatelse til etablering av løypa kunne trekkes tilbake dersom eier av gnr. tillatel tillatelse

Påvirkningen på bolig- og hytteområder anses etter dette å være akseptabel. Temaet er ikke videre utredet i KU.

Figur 2 Påvirkning fra støy på tomannsbolig i Bjørnlia ved fartsgrense 60 km/t. M = 1:5 000.

5.8 Kulturminner og kulturmiljø

Løyper **skal ta hensyn** til kulturminner og kulturmiljø, herunder samiske kulturminner og kulturmiljø, og unngå konflikt med disse.

Riksantikvarens innsynsløsning Askeladden er benyttet for å innhente informasjon om kulturminner i området.

Løypa kommer ikke i konflikt med registrerte kulturminner eller kulturmiljø, heller ikke samiske kulturminner. Temaet er ikke utredet videre i KU.

5.9 Sikkerhet

Mulig skredfare i løypetraseene **må vurderes**.

Løypene bør ikke legges i skredutsatte områder eller bratt terreng (terreng brattere enn 30° eller moderat bratt terreng 25 – 30°). Med skredutsatte områder menes utløpsområder for skred. Det er områder som kan nås av snøskred som enten er fjernutløst, utløst av andre eller naturlig utløste.

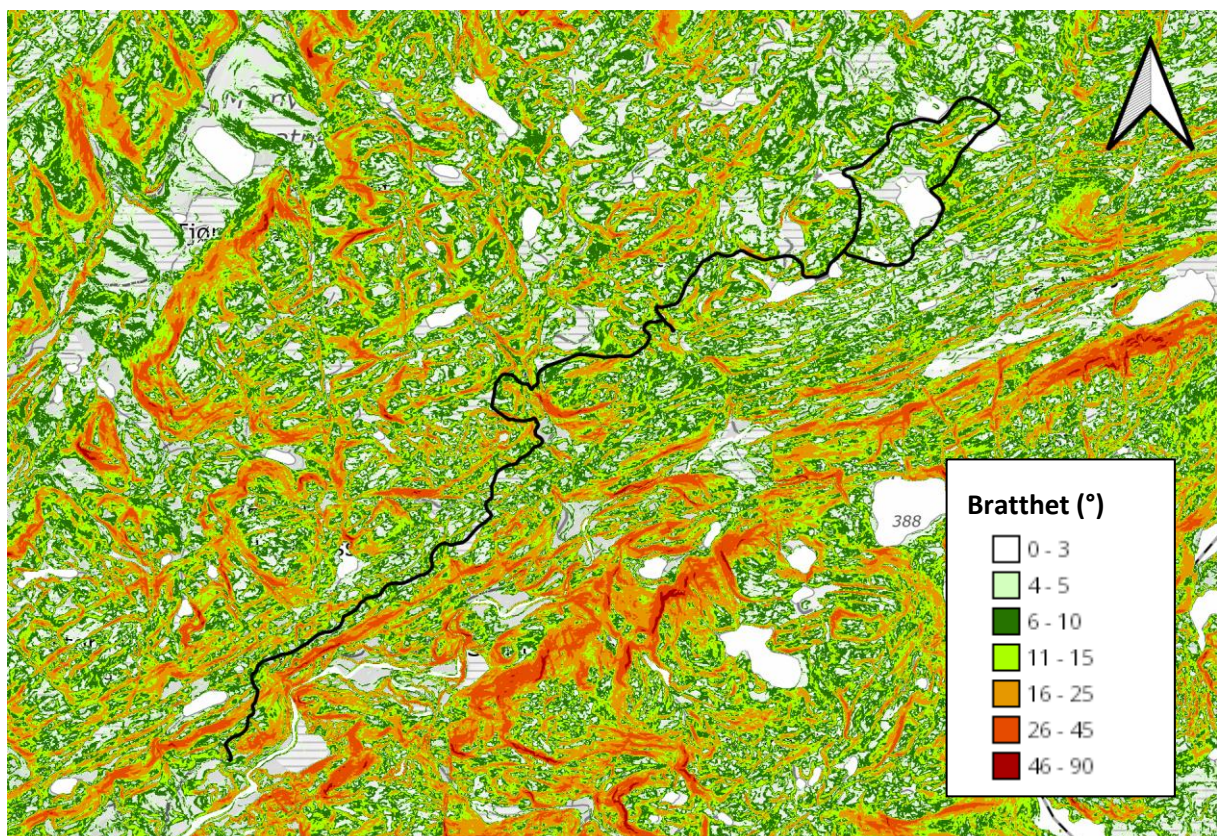
Løypene **må ta hensyn** til lokale forhold som kan representere en fare ved skuterkjøring, f.eks. regulerte vatn, små brattheng og kløfter, usikker is og lignende.

Det **må vurderes** om det i hele eller deler av løypa skal settes lavere fartsgrenser av hensyn til sikkerhet for de kjørende og andre.

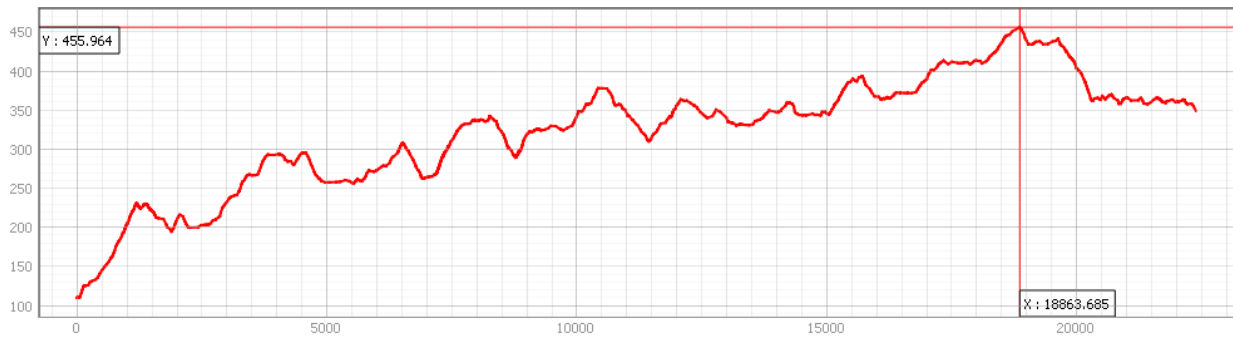
Sikkerhet er i løypa er vurdert i ROS-analysen (vedlegg 2).

I henhold til NVEs aktsomhetskart for snøskred ligger hele løypa, med unntak av en strekning på ca. 50 m ved Botnlia, utenfor aktsomhetsområde for snøskred med skogeffekt. Det vil si at snøskredfaren med dagens vegetasjon er nær fraværende. Uten skogeffekt ligger en kort strekning på 200 m ved starten av løypa også i innenfor aktsomhetsområde for snøskred. Denne er synlig fra parkeringsplassen og et eventuelt skred vil raskt kunne oppdages.

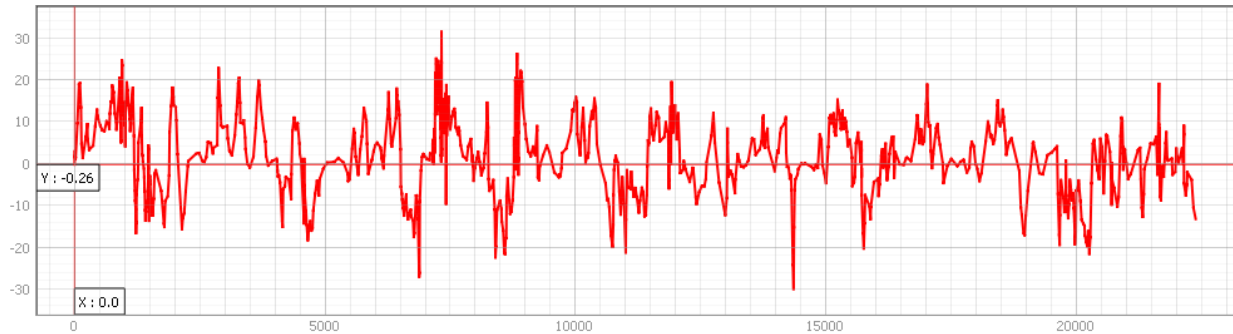
NVEs bratthetskart viser at løypa er tilpasset terrenget slik at bratte partier unngås og i hovedsak har helling på inntil 10°. Dette kan også utledes av løypas høyde- og bratthetsprofiler.

Figur 3 Bratthetskart for løypa (kilde: NVE). M = 1:100 000.

Figur 4 Høydeprofil for løypa

Figur 5 Terrengprofil som viser bratthet i grader

Løypa kommer ikke i berøring med regulerte vann eller bratte heng og kløfter, og passerer ikke over islagt vann. Sikkerhet ved kryssing av mindre bekker sikres ved bruk av enkle klopper.

Det anses ikke å være behov for fartsreduksjon utover det som gjelder reduksjon av støy i tilknytning til bolig. Det viktigste sikkerhetstiltaket er oppkjøring av løypa etter større snøfall og tilstrekkelig merking av løypa for å hindre at farlige situasjoner oppstår. Dette gjelder spesielt i områder sårbare for fokksnø.

5.10 Landskap

Synligheten av snøscootertraseer **bør vurderes**.

Snøscootertraseer vil bli synlige både gjennom merkingen, ved sporene som oppstår ved kjøring, og ved at selve kjøretøyet er mer synlig enn f.eks. en skiløper.

Det **bør unngås** å legge traseene på åskammer eller på annen måte unødig eksponert i landskapet. Slik lokalisering har også betydning for støyvirkningene av løypene.

Hensynet til landskapet **må avveies** mot sikkerhetshensyn, da skredfaren ofte er større nede i forsenkninger i terrenget enn oppe på rygger.

Synligheten av snøskuterløypa er vurdert. Løypa vil i liten grad bli lagt på åskammer eller på annen måte unødig eksponert i landskapet, men følger naturlige forsenkninger i terrenget der dette er hensiktsmessig. Dette reduserer også støyvirkningene av løypa.

Løypa har god avstand til preparert skiløype og områder som er mye benyttet i vintersesongen. Merkingen av løypa vil være sparsom og fjernvirkningen dermed svært liten.

Løypa er et fullstendig reversibelt tiltak og landskap er derfor ikke utredet videre i KU.

6 Vedlegg

1. Konsekvensutredning
2. ROS-analyse
3. Innspill til oppstartsvarsel *med alle innkomne merknader*
4. Utkast til løypeforskrift
5. Løypekart
6. Brev fra KMD vedrørende oppfølging av Fosen-saka